

Bemærkninger til forslaget

Efter forslagsstillernes opfattelse er kommunalbestyrelsen efter kommuneplanlovens § 1 forpligtet til at planlægge på en måde, der bidrager »til en udvikling i kommunen, der er gunstig for befolkningens trivsel«, og der er vel ingen, der kan hævde, at placeringen af militære anlæg, der kan anvendes til atomvåben, på nogen måde kan siges at være gunstig for en lokalbefolknings trivsel.

Det fremgår endvidere af kommuneplanlovens § 3, stk. 4, at »kommuneplanen kan indeholde retningslinjer for andre forhold af betydning for arealanvendelsen og bebyggelsen i kommunen.«

Der er således efter forslagsstillernes opfattelse direkte hjemmel til for en kommune at erklære, at man inden for kommunens område ikke vil afsætte arealer til ovennævnte militære anlæg til brug for atomvåben.

Der er efter forslagsstillernes opfattelse ikke tale om, at kommuner ved en sådan tilkendegivelse tager standpunkt i et landspolitisk anliggende, men

om, at man udelukkende forsøger at varetage lokale interesser.

Det bemærkes, at beslutningsforslaget er en genfremsættelse af et den 27. april 1983 fremsat forslag til folketingsbeslutning, se Folketingstidende 1982-83, forhandlingerne sp. 9879 og 11412 samt tillæg A sp. 4141. Forslaget nåede dog ikke at komme til endelig behandling i folketinget.

I de 1½ år, der er gået, har ønsket om at få kommuner erklæret atomvåbenfri bredt sig som ringe i vandet. Forslagsstillerne mener ikke, at indenrigsministeren bør kunne sidde dette ønske om at udtale sig om egne nære og livsvigtige forhold overhørig, specielt ikke, når det udmønter sig i en demokratisk flertalsafgørelse i en kommunalbestyrelse.

Derfor mener forslagsstillerne, at folketinget bør pålægge regeringen at bekræfte, at kommunerne i kommuneplanloven har hjemmel til at erklære sig som atomvåbenfri områder.